

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

10 септември 2015 година *

„Преюдициално запитване — Околна среда и защита на здравето на човека — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (Регламент REACH) — Член 7, параграф 2 и член 33 — Вещества, пораждащи сериозно безпокойство, които присъстват в изделията — Задължения за нотифициране и предоставяне на информация — Изчисляване на прага от 0,1 тегловни %“

По дело C-106/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Conseil d'État (Франция) с акт от 26 февруари 2014 г., постъпил в Съда на 6 март 2014 г., в рамките на производство по дело

Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD),

Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

срещу

Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: М. Pešič, председател на състава, А. Ó Caoimh, С. Toader, Е. Jarašiūnas и С. G. Fernlund (докладчик), съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 януари 2015 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) и Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB), от А. Gossement и А.-L. Vigneron, адвокати,
- за френското правителство, от D. Colas, S. Menez и S. Ghiandoni, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

- за белгийското правителство, от J. Van Holm, C. Pochet и T. Materne, в качеството на представители,
- за датското правителство, от C. Thorning и M. Wolff, в качеството на представители,
- за германското правителство, от T. Henze и K. Petersen, в качеството на представители,
- за Ирландия, от E. Creedon, G. Hodge и T. Joyce, в качеството на представители, подпомагани от B. Kennedy, SC, и G. Gilmore, BL,
- за гръцкото правителство, от K. Paraskevopoulou и V. Stroumpouli, в качеството на представители,
- за австрийското правителство, от C. Pesendorfer, в качеството на представител,
- за шведското правителство, от A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Swedenborg, E. Karlsson и F. Sjövall, в качеството на представители,
- за норвежкото правителство, от K. B. Moen и K. E. Bjørndal Kloster, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от J.-P. Keppenne и K. Talabér-Ritz, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 февруари 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, параграф 2 и член 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3), изменен с Регламент (ЕС) № 366/2011 на Комисията от 14 април 2011 г. (ОВ L 101, стр. 12, наричан по-нататък „Регламентът REACH“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) и Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB), от една страна, и ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie, от друга страна, във връзка с валидността на становище до икономическите оператори относно задължението за предоставяне на информация за вещества в изделията по член 7, параграф 2 и член 33 от Регламент № 1907/2007 (REACH) — Тълкуване на прага от 0,1 тегловни %, посочен в член 7, параграф 2 и член 33 (JORF от 8 юни 2011 г., р. 9763, наричано по-нататък „становището от 8 юни 2011 г.“).

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съображенията на Регламента REACH гласят:

- „(1) Настоящият регламент следва да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, както и свободното движение на вещества в самостоятелен вид, в смеси и в изделия, като същевременно повиши конкурентоспособността и иновацията. [...]
- (2) Ефективното функциониране на вътрешния пазар за вещества може да се постигне само ако изискванията към веществата не се различават значително между различните държави членки.
- (3) Следва да се гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда чрез сближаване на законодателството в областта на веществата с цел постигане на устойчиво развитие. Това законодателство следва да бъде прилагано по начин, който не дискриминира търговията на вещества на вътрешния или международния пазар в съответствие с поетите от Общността международни ангажименти.

[...]

- (12) Важна цел на новата система, която следва да бъде създадена чрез настоящия регламент, е да поощри и евентуално да гарантира замяната на вещества, пораждащи сериозно безпокойство с по-малко опасни вещества или технологии, когато са налице подходящи икономически и технически надеждни алтернативи. [...]

[...]

- (21) Въпреки че информацията за веществата следва да се използва на първо място от производителите и вносителите за управление на рисковете, произтичащи от техните вещества, тя може да бъде използвана за започване на процедури за разрешаване или ограничаване по смисъла на настоящия регламент или процедури за управление на риска по смисъла на друго законодателство на Общността. Следователно, информацията следва да бъде достъпна за съответните компетентни органи и може да бъде използвана от тях за целите на подобни процедури.

[...]

- (29) Тъй като производителите и вносителите на изделия следва да бъдат отговорни за техните изделия, е уместно да се наложи изискване за регистрация на веществата, които могат да се отделят от изделията и които не са били регистрирани за тази употреба. В случай на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, които присъстват в изделията в количества, надхвърлящи определения тонаж или прагове на концентрация, когато експозицията на веществото не може да бъде изключена, и когато веществото не е било регистрирано от никое лице за тази употреба, следва да бъде нотифицирана [Европейската агенция по химикали (ECHA)]. [...]

[...]

- (34) Изискванията за събиране на информация за веществата следва да бъдат свързани с обемите на производство или внос на вещество, тъй като това показва възможността за експозиция на човека и на околната среда на веществата и поради тази причина следва да

бъдат описани подробно. С цел намаляване на възможното влияние върху веществата в малки количества нова токсикологична и екотоксикологична информация следва да бъде изисквана само за приоритетни вещества между 1 и 10 тона. За други вещества в такава количествена граница следва да има стимули за насърчаване на производителите и вносителите да предоставят такава информация.

[...]

- (56) Част от отговорността на производители или вносители за управление на рисковете от вещества е предоставянето на информация за тези вещества на други професионални потребители като потребители надолу по веригата или дистрибутори. Освен това производители или вносители на изделия следва да предоставят информация за безопасната употреба на изделията на индустриални и професионални потребители или крайни потребители при поискване. Тази важна отговорност следва също да се прилага по веригата на доставка, за да се даде възможност на всички участници да поемат своята отговорност във връзка с управлението на риска, произтичащ от употребата на вещества.

[...]

- (58) С цел да се разпредели отговорността по веригата, потребителите надолу по веригата следва също да поемат отговорност за оценката на рискове, произтичащи от техните употреби на веществата, ако тези употреби не са обхванати от информационния лист за безопасност, получен от доставчиците им, освен ако съответният потребител надолу по веригата вземе повече предпазни мерки от тези, препоръчани от неговия доставчик или освен ако неговият доставчик не е бил длъжен да оцени тези рискове или да му предостави информация за тези рискове. По същите причини потребителите надолу по веригата следва да управляват рисковете, произтичащи от техните употреби на веществата. Освен това е уместно всеки производител или вносител на изделие, съдържащо вещество, пораждащо сериозно безпокойство, да осигури информация, достатъчна за безопасната употреба на това изделие.

[...]

- (63) Също така е необходимо изготвянето на информация да бъде свързвано с реалните нужди от такава информация. [...] В сътрудничество с държавите членки Агенцията следва да даде приоритет на определени вещества, например на такива, които могат да предизвикват сериозно безпокойство.

[...]

- (69) За да се гарантира достатъчно високо ниво на защита на човешкото здраве, включително да се вземат предвид съответните групи от населението и ако е възможно, определени уязвими подгрупи от населението и околната среда, веществата, пораждащи сериозно безпокойство, следва да бъдат обект на специално внимание в съответствие с принципа на предпазливостта. Разрешение следва да бъде издавано, когато физическите или юридическите лица, кандидатстващи за разрешение, докажат на органа, издаващ съответното разрешение, че рисковете за здравето на човека и околната среда, произтичащи от употребата на веществото са адекватно контролирани. В противен случай употребите могат да бъдат разрешени само ако може да бъде доказано, че социално-икономическите ползи от употребата на веществото надхвърлят риска, свързан с неговата употреба и не съществуват подходящи алтернативни вещества или технологии, които да са технически или икономически надеждни. Като се вземе предвид безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, уместно е Комисията да бъде органът, упълномощен да издава разрешения.

(70) Неблагоприятните въздействия върху здравето на човека и околната среда от вещества, пораждащи сериозно безпокойство, следва да бъдат предотвратени чрез прилагането на подходящи мерки за управление на риска, които да гарантират, че всички рискове от употребите на веществото са адекватно контролирани и с цел постепенно заместване на тези вещества с по-безопасни такива. Мерките за управление на риска следва да се прилагат с цел да се гарантира, че когато веществата са произвеждани, пускани на пазара или употребявани експозицията на тези вещества, включително изпускания, емисии и загуби по време на целия жизнен цикъл е под праговите нива, над които могат да възникнат неблагоприятни ефекти. [...]

[...]

(117) Гражданите на ЕС следва да имат достъп до информация за химикалите, на чието въздействие могат да бъдат изложени, с цел да им се даде възможност да взимат информирани решения за употребата на съответните химикали. Прозрачност означава осигуряване на свободен и лесен достъп до основните данни от базата данни на Агенцията, включително кратки профили на опасни свойства, изисквания за етикетиране и съответното законодателство на Общността, включително разрешени употреби и мерки за управление на риска. [...]

[...]

(130) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно създаване на правила за веществата и създаването на Европейска агенция по химикали, не могат да бъдат постигнати от държавите членки, а могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е установен в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели“.

4 Член 1 от Регламента REACH, озаглавен „Цел и обхват“, предвижда в параграф 1:

„Целта на настоящия регламент е да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията“.

5 Член 2 от този регламент, озаглавен „Прилагане“, предвижда в параграф 2 следното:

„Отпадък, по смисъла на [Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45)], не е вещество, смес или изделие по смисъла на член 3 от настоящия регламент“.

6 Член 3 от посочения регламент, озаглавен „Определения“, съдържа следните определения:

„По смисъла на настоящия регламент:

1. Вещество: означава химичен елемент и неговите съединения в естествено състояние или получени чрез всеки производствен процес, включително всяка добавка, необходима за запазване на неговата стабилност и всеки примес, извлечен от използвания процес, с изключение на всеки разтворител, който може да бъде отделен, без да се засяга стабилността на веществото или да се променя неговият състав;

2. Смес: означава смес или разтвор, съставен от две или повече вещества;
3. Изделие: означава предмет, на който по време на производството му е дадена специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав;
4. Производител на изделие: означава всяко физическо или юридическо лице, което произвежда или сглобява изделие в рамките на Общността;

[...]

7. Регистрант: означава производител или вносител на вещество, или производител или вносител на изделие, подал регистрацията за вещество;

[...]

10. Внос: означава физическото въвеждане на митническата територия на Общността;
11. Вносител: означава всяко физическо или юридическо лице, установено в Общността, което е отговорно за вноса;
12. Пускане на пазара: означава доставяне или предоставяне, срещу заплащане или безплатно, на трета страна. Вносът се счита за пускане на пазара;

[...]

33. Доставчик на изделие: означава всеки производител или вносител на изделие, дистрибутор или друг участник във веригата на доставки, пускащ изделие на пазара;

[...]

35. Получател на изделие: означава индустриален или професионален потребител или дистрибутор, на когото е доставено изделие, но не включва крайните потребители;

[...]“.

- 7 Член 6 от Регламента REACH, озаглавен „Общи задължения за регистриране на вещества, в самостоятелен вид или в смеси“, предвижда в параграф 1:

„Освен в случаите, в които настоящият регламент предвижда друго, всеки производител или вносител на вещество в самостоятелен вид или в една или повече смес(и) в количества от 1 тон или повече на година подава регистрацията в Агенцията“.

- 8 Член 7 от този регламент, озаглавен „Регистрация и нотификация на вещества в изделия“, гласи следното:

„1. Всеки производител или вносител на изделия подава регистрацията в Агенцията за всяко вещество, съдържащо се в тези изделия, ако отговаря едновременно на следните две условия:

- a) веществото присъства в тези изделия в количества общо над 1 тон за производител или вносител на година;
- b) очаква се веществото да се отдели при нормални или предвидими условия на употреба.

Подаването на регистрация се придружава от таксата, изисквана съгласно дял IX.

2. Всеки производител или вносител на изделия нотифицира Агенцията в съответствие с параграф 4 от настоящия член, ако веществото отговаря на критериите по член 57 и е идентифицирано съгласно член 59, параграф 1, ако отговаря едновременно на следните две условия:

- а) веществото присъства в тези изделия в количества общо над 1 тон за производител или вносител на година;
- б) веществото присъства в тези изделия в концентрации над 0,1 тегловни % (w/w).

3. Параграф 2 не се прилага, когато производителят или вносителят може да изключи експозиция на хората или околната среда при нормални или предвидими условия на употреба, включително при обезвреждане. В такива случаи производителят или вносителят предоставя подходящи инструкции на получателя на изделието.

[...]

6. Параграфи 1—5 не се прилагат за вещества, които вече са били регистрирани за тази употреба.

[...]“.

- 9 Член 10 от посочения регламент изброява информацията, която се подава за общите цели на регистрацията.
- 10 Съгласно член 33 от Регламента REACH, озаглавен „Задължение за предоставяне на информация за вещества в изделия“:

„1. Всеки доставчик на изделие, съдържащо вещество, отговарящо на критериите на член 57 и идентифицирано съгласно член 59, параграф 1, в концентрация по-голяма от 0,1 тегловни %, е длъжен да предостави на получателя на изделието информация, [с която разполага,] достатъчна, за да се гарантира безопасната употреба на изделието, съдържаща най-малко наименованието на веществото.

2. При поискване от страна на крайния потребител всеки доставчик на изделие, съдържащо вещество, отговарящо на критериите на член 57 и идентифицирано съгласно член 59, параграф 1, в концентрация по-голяма от 0,1 тегловни %, предоставя на крайния потребител информация, [с която разполага,] достатъчна, за да се гарантира безопасната употреба на изделието, съдържаща най-малко наименованието на веществото.

Съответната информация се предоставя безплатно до 45 дни от получаването на искането“.

- 11 Член 55 от този регламент, озаглавен „Цел на разрешаването и съображения за заместване“, гласи:

„Целта на този дял е да гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, като едновременно с това гарантира, че рискът от веществата, пораждащи сериозно безпокойство, е правилно контролиран и че тези вещества постепенно са заменени с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно. За тази цел всички производители, вносители и потребители надолу по веригата, кандидатстващи за разрешения, анализират наличието на алтернативи и вземат предвид техните рискове, техническата и икономическата възможност за заместване“.

12 Член 57 от посочения регламент, озаглавен „Вещества, предмет на включване в приложение“, предвижда:

„Следните вещества могат да бъдат включени в приложение XIV в съответствие с процедурата, установена в член 58:

- а) вещества, отговарящи на критериите за класифициране в клас на опасност канцерогенност, категория 1A или 1B съгласно раздел 3.6 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008 [на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, стр. 1)];
- б) вещества, отговарящи на критериите за класифициране в клас на опасност мутагенност за зародишните клетки от категория 1A или 1B съгласно раздел 3.5 от приложение I към Регламент [...] № 1272/2008;
- в) вещества, отговарящи на критериите за класифициране в клас на опасност токсичност за репродукция от категория 1A или 1B, вредни ефекти върху половата функция и оплодителната способност или върху развитието съгласно раздел 3.7 от приложение I към Регламент [...] № 1272/2008;
- г) вещества, които са устойчиви, биоакмулиращи и токсични, в съответствие с критериите, установени в приложение XIII към настоящия регламент;
- д) вещества, които са много устойчиви и много биоакмулиращи, в съответствие с критериите, установени в приложение XIII към настоящия регламент;
- е) вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система или притежаващи устойчиви, биоакмулиращи и токсични свойства, или много устойчиви и много биоакмулиращи свойства, които не отговарят на критериите на буква г) или д) — за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в букви а)—д), и които са определени за всеки конкретен случай съгласно процедурата, установена в член 59“.

13 Член 59 от същия регламент предвижда процедура за идентифициране на веществата, посочени в член 57.

14 Съгласно член 77 от Регламента REACH, озаглавен „Задачи“:

„1. Агенцията предоставя на държавите членки и на институциите на Общността възможно най-добрия научен и технически съвет относно въпроси, свързани с химикали, които са от нейната компетенция в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

2.

Секретариатът изпълнява следните функции:

[...]

ж) предоставя техническо и научно ръководство и инструменти, когато е уместно, за изпълнението на настоящия регламент, и по-специално подпомага разработването на докладите за безопасност на химичното вещество (в съответствие с член 14, член 31,

параграф 1 и член 37, параграф 4) и прилагането на член 10, буква а), viii), член 11, параграф 3 и член 19, параграф 2 от страна на индустрията, и по-специално от малките и средни предприятия (МСП); и техническо и научно ръководство за прилагане на член 7 от производители и вносители на изделия;

з) предоставя техническо и научно ръководство по изпълнението на настоящия регламент за компетентните органи на държавите членки и да предоставя подкрепа на информационните бюра, създадени от държавите членки съгласно дял XIII;

и) предоставя ръководство на заинтересованите страни, включително на компетентните органи на държавите членки, по предоставянето на информация относно рисковете и безопасната употреба на вещества в самостоятелен вид, в смеси и в изделия, на обществеността;

[...]

к) изготвя разяснителна информация по настоящия регламент за други заинтересовани страни;

[...]

м) поддържа ръководство от решения и становища, основано на заключения от Комитета на държавите членки по отношение на тълкуването и изпълнението на настоящия регламент;

[...]“.

Бележка на Комисията от 4 февруари 2011 г.

15 Видно от документ СА/26/2011 на службите на Европейската комисия от 4 февруари 2011 г., озаглавен „Актуализиране на становището на Комисията — Вещества в изделията“, адресиран до компетентните национални органи, „Комисията стигна до заключението, че предметите, които в някакъв етап от жизнения им цикъл отговарят на определението за изделие по смисъла на Регламента REACH, престават да бъдат индивидуални изделия и стават компоненти след като са сглобени в друго изделие. Поради тази причина посочените в член 7, параграф 2 и член 33 задължения се прилагат само към сглобеното изделие, а не към отделните му компоненти“.

Ръководството на ЕСНА

16 Ръководството за изискванията за вещества в изделия, публикувано от ЕСНА от 1 април 2011 г. (наричано по-нататък „Ръководството на ЕСНА“), в глава 4 от него урежда определянето на концентрацията на вещество, пораждащо сериозно безпокойство, включено в списъка на кандидатите за разрешаване, което се съдържа в изделие с различни компоненти.

17 Раздел 4.4 от Ръководството на ЕСНА, озаглавен „Определяне на концентрацията на [вещество, пораждащо сериозно безпокойство,] от Списъка на кандидатите за разрешаване в изделия с различни компоненти“, гласи следното:

„[Вещество, пораждащо сериозно безпокойство,] от Списъка на кандидатите за разрешаване може да се съдържа в различни концентрации в различни компоненти на едно и също изделие, например една концентрация в корпуса на лаптоп и друга в трансформатора. За да се прилагат задълженията, съгласно член 7, параграф 2 и член 33, концентрацията на това [вещество, пораждащо сериозно безпокойство,] трябва да превишава 0,1 % (w/w) в цялото изделие, както е определено в глава 2. За да се провери това условие, първо трябва да се знае за всеки

компонент дали той съдържа над 0,1 % (w/w) от [веществото, пораждащо сериозно безпокойство] (ако тази информация все още не е налична, тя може да бъде получена чрез различни средства, както е описано в глава 5)“.

Френското право

18 Съгласно становището от 8 юни 2011 г.:

„Като се позовават на публикуваното на 1 април 2011 г. на уебсайта на [ЕЧНА] (http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/articles_en.pdf) ревизирано ръководство за прилагане на [Регламента REACH] към вещества в изделия, и по-специално на приложената към това ръководство бележка на изпълнителния директор, в която се указва, че във връзка с това ръководство не е било постигнато съгласие сред всички държави — членки на Европейския съюз/Европейското икономическо пространство, с настоящото становище френските органи информират икономическите оператори за приетото във Франция тълкуване относно прилагането на член 7, параграф 2 и член 33 от [Регламента REACH].

Те уточняват, че в обхвата на понятието „изделие“ попада всеки предмет, който отговаря на определението на понятието „изделие“ по смисъла на [Регламента REACH], т.е. „на който по време на производството му е дадена специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав“ (член 3, точка 3). От това следва, че дадено изделие може да бъде съставено от един или няколко предмета, които отговарят на определението на понятието „изделие“, като в този случай разпоредбите на член 7, параграф 2 и на член 33 се прилагат към всеки един от тези предмети.

[...]

Въз основа на тези обстоятелства френските органи ще прилагат разпоредбите на член 7, параграф 2 и на член 33. Ще се извършат последователно проверки за спазването на тези разпоредби, като се подходи прагматично и пропорционално на предизвикателствата в областта на здравеопазването и околната среда“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

19 На 5 декември 2011 г., FCD и FMB подават пред Conseil d'État жалба за отмяна на становището от 8 юни 2011 г. Според тях становището се основава на тълкуване на понятието за изделие, което не съответства нито на Бележката на Комисията от 4 февруари 2011 г., нито на ръководството на ЕЧНА. Запитващата юрисдикция счита, че отговорът на повдигнатите от FCD и FMB основания зависи от въпроса дали при наличието на изделие, съставено от няколко компонента, които сами по себе си отговарят на определението за изделие, дадено от Регламента REACH, задълженията, произтичащи от член 7, параграф 2 и член 33 от този регламент, се прилагат единствено спрямо съставното изделие, или се прилагат за всеки един от компонентите.

20 При тези условия Conseil d'État решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Прилагат ли се задълженията, произтичащи от член 7, параграф 2 и член 33 от Регламент [REACH], когато дадено „изделие“ по смисъла на Регламента е съставено от няколко компонента, които сами по себе си отговарят на определението на понятието „изделие“, дадено от Регламента, единствено по отношение на съставното изделие или по отношение на всеки един от компонентите, които отговарят на определението на понятието „изделие“?“.

Предварителни бележки

По предмета на настоящото производство

- 21 FCD и FMB подчертават, че спорът в главното производство е възникнал по повод особеното тълкуване на Регламента REACH, прието от Френската република в нейното становище от 8 юни 2011 г. След публикуването на становището, Комисията извършва проверка за евентуалното наличие на неизпълнение на задължения от тази държава членка. След анализа си, в рамките на процедура 2012/2109, на 21 юни 2012 г. Комисията изпраща до Френската република официално уведомително писмо.
- 22 През юли 2013 г. френското, белгийското, датското, германското, шведското и норвежкото правителство публикуват ръководство, адресирано до доставчиците на изделия. От ръководството е видно, че следва да се предостави същата информация относно наличието на вещества, включени в списъка на кандидат-вещества за разрешаване, независимо дали изделието се продава отделно, или като част от изделие, сглобено от няколко изделия. Ръководството уточнява (бележка 3, стр. 6), че държавите съавтори и Република Австрия не приемат тълкуването на регламента, направено от ЕСНА в нейното ръководство.
- 23 Според FCD и FMB тълкуването, съдържащо се в становището от 8 юни 2011 г., очевидно противоречи на това, направено от Комисията и ЕСНА от 2007 г. Установените с Регламента REACH правила обаче ще трябва да бъдат определени и приложени на равнището на Съюза. Този регламент изрично е възложил на Комисията и на ЕСНА задачата да предприемат действия за ефективното прилагане на установените в него разпоредби. В това отношение FCD и FMB припомнят член 77 от посочения регламент, който изрично предвижда, че ЕСНА може да предоставя техническо и научно ръководство за прилагане на член 7 от този регламент от производители и вносителите на изделия и да изготвя разяснителна информация по този член за други заинтересовани страни. Особеното тълкуване на френските органи представлявало пречка за еднаквото прилагане на Регламента REACH и нарушавало правната сигурност, безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и лоялната конкуренция между икономическите оператори.
- 24 Комисията твърди, че различното тълкуване и прилагане на посочения регламент от Френската република и някои други държави членки подкопава единството на правния ред на Съюза и нарушава принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания, както и безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. Комисията също така посочва, че член 33 от този регламент установява пълна хармонизация на равнището на Съюза на задължението за предоставяне на информация за вещества в изделията. За да е възможна дерогация на тази разпоредба, френските органи трябва да представят доказателства за наличието на обосновка, свързана със съображения за защита на общественото здраве и/или на околната среда съгласно член 114, параграфи 4—9 ДФЕС.
- 25 От тези съображения следва, че FCD, FMB и Комисията искат от Съда да се произнесе относно съответствието на становището от 8 юни 2011 г. с правото на Съюза. Съгласно постоянната практика на Съда обаче в рамките на производство по член 267 ДФЕС Съдът не може да се произнася по съвместимостта на норми от вътрешното право с правото на Съюза, нито да тълкува национални закони или подзаконови разпоредби (вж. в този смисъл по-специално решение *Vueling Airlines*, C-487/12, EU:C:2014:2232, т. 26 и цитираната съдебна практика). Съдът е компетентен да предостави на запитващата юрисдикция всички насоки за тълкуване, свързани с правото на Съюза, които ще й позволят да прецени тази съвместимост при решаването на делото, с което е сезирана (решение *Transportes Urbanos y Servicios Generales*, C-118/08, EU:C:2010:39, т. 23 и цитираната съдебна практика).

- 26 В настоящия случай Съдът не следва да се произнася относно съвместимостта на националното право с правото на Съюза, а да предостави на запитващата юрисдикция насоки за тълкуването на Регламента REACH, за да ѝ позволи да прецени дали съгласно правото на Съюза не следва да прилага националните правила за тълкуването на Регламента. Следователно Съдът не е сезиран с въпроса дали, приемайки становището от 8 юни 2011 г., френските органи са нарушили задълженията си, произтичащи от правото на Съюза.
- 27 Освен това за целите на настоящото производство по член 267 ДФЕС е без значение обстоятелството, че направеното от френските органи в становището от 8 юни 2011 г. тълкуване противоречи на това, прието от ЕСНА в нейното ръководство, и на съобщеното от Комисията на държавите членки веднъж през 2007 г. и втори път през 2011 г.
- 28 Вярно е, че член 77, параграф 2 от Регламента REACH възлага на секретариата на ЕСНА по-специално задачата да „предоставя техническо и научно ръководство и инструменти, когато е уместно, за изпълнението на [този] регламент, и по-специално [...] техническо и научно ръководство за прилагане на член 7 от производители и вносители на изделия“ и да „изготвя разяснителна информация по [посочения] регламент за други заинтересовани страни“. Предвид тази законодателна воля документ като ръководството на ЕСНА може да бъде част от материалите, които могат да се вземат предвид при тълкуването на регламента. Въпреки научния и техническия характер на въпросите за химичните вещества, които са уредени в Регламента REACH, подобен документ е само пояснителен. Тълкуването на разпоредбите на този регламент, което се прави с него, няма нормативен характер. Всъщност изработеният от ЕСНА документ не е сред правните актове на Съюза, посочени в член 288 ДФЕС, и не може да има правно обвързващ характер (вж. по аналогия решение *Chemische Fabrik Kreussler*, C-308/11, EU:C:2012:548, т. 23).
- 29 Освен това липсата на правно обвързващ характер произтича изрично от предварителната бележка от ръководството на ЕСНА, озаглавена „Правна забележка“. Тази бележка уточнява, че „текстът на регламента REACH е единственият автентичен нормативен акт и информацията в настоящия документ не представлява юридически съвет“ и „[ЕСНА] не поема отговорност по отношение на съдържанието на документа“. Освен това от „Бележка към читателя“ е видно, че ръководството „не е одобрено напълно от консултираните национални органи на държавите членки [...] при заключителните консултации [...] [и п]о тази причина е възможно дружествата да се сблъскат с различни практики на правоприлагане по отношение на някои аспекти на ръководството“.
- 30 При тези обстоятелства в рамките на съдебното сътрудничество, въведено с член 267 ДФЕС, Съдът следва да отговори на преюдициалното запитване, за да осигури еднакво тълкуване и прилагане на съответните разпоредби от посочения регламент.

По Регламента REACH

- 31 Преди да се разгледат разпоредбите, чието тълкуване е поискано от запитващата юрисдикция, следва да се припомни, че от член 1, параграф 1 от Регламента REACH е видно, че неговата цел е да гарантира високо равнище на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията.
- 32 За тази цел Регламентът установява интегрирана система за контрол на химичните вещества, която включва тяхната регистрация, оценка, разрешаване и евентуално ограничаване на употребата им. Основните принципи, които ръководят тези елементи, са посочени от Комисията в уводната част на предложението ѝ за регламент COM(2003) 644 окончателен от

29 октомври 2003 г., където описва „системата REACH“ като включваща преди всичко регистрацията, за която „промишлеността следва да набави съответната информация за веществата, които произвежда, и да използва тази информация, за да гарантира безопасно управление на посочените вещества“, след това „оценката, която позволява да се провери, че промишлеността спазва задълженията си“, и разрешаването за веществата, пораждащи сериозно безпокойство, при които „рисковете, свързани с използването [...] се контролират адекватно или социално-икономическите надхвърлят рисковете, [ако] не съществуват алтернативни вещества или технологии като друго подходящо решение“. На последно място, „процедурата по ограничаване предлага защитна мрежа, която позволява да се управляват рисковете, които не са обхванати по подходящ начин от другите разпоредби на системата REACH“.

- 33 В съответствие с тези цели Регламентът REACH възлага отговорността за анализ на химичните вещества на промишлеността. За тази цел той създава различни механизми за предоставяне на информация за подпомагане, по цялата верига на доставки, на идентификацията на техните опасни свойства и управлението на рисковете, за да се предотвратят неблагоприятните въздействия върху здравето на човека и околната среда.
- 34 От предложението за регламент COM(2003) 644 окончателен е видно, че през 1981 г. са съществували повече от 100 000 вещества, а впоследствие около 3 000 нови вещества са пуснати на пазара. Сред всичките тези вещества Регламентът REACH отделя особено внимание на тези, идентифицирани като пораждащи сериозно безпокойство, което е видно по-специално от съображения 63, 69 и 70 от Регламента.
- 35 Веществата, пораждащи сериозно безпокойство, са тези, посочени, от една страна, в член 57, букви а)—д) от посочения регламент поради техните канцерогенни, мутагенни или токсични свойства или тъй като те са устойчиви, биоакмулиращи и токсични или много устойчиви и много биоакмулиращи и от друга страна, в член 57, буква е) от същия регламент, а именно всички други вещества „за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в букви а)—д)“.
- 36 Член 59 от Регламента REACH създава процедура за идентифицирането на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в която се изготвя списък на веществата, наречени „кандидат-вещества“, за възможно включване в приложение XIV към същия регламент, което съдържа списък на веществата, подлежащи на разрешаване. Както установява генералният адвокат в точка 22 от заключението си, към 16 юни 2014 г. в този списък с кандидат-веществата са включени 155 вещества.
- 37 Съгласно член 7, параграф 2 от Регламента REACH всеки производител или вносител на изделия нотифицира ЕСНА, ако вещество от списъка с кандидат-вещества присъства в тези изделия в количества общо над един тон за производител или вносител на година, както и в концентрация над 0,1 тегловни % (w/w).
- 38 Съгласно член 7, параграф 3 от Регламента REACH член 7, параграф 2 от Регламента не се прилага, „когато производителят или вносителят може да изключи експозиция на хората или околната среда при нормални или предвидими условия на употреба, включително при обезвреждане“. Съгласно член 7, параграф 6 от посочения регламент последно посочената разпоредба не се прилага и „за вещества, които вече са били регистрирани за тази употреба“.
- 39 От тези съображения следва, че задължението за нотифициране, предвидено в член 7, параграф 2 от същия регламент, изисква да са налице кумулативно следните четири условия:
- употребата на вещество, пораждащо сериозно безпокойство, още не е регистрирана,

- не може да се изключи рискът от експозиция на хората или околната среда,
 - количеството на съответното вещество надхвърля един тон за производител или вносител на година, и
 - концентрацията на това вещество в съответното изделие надвишава прага от 0,1 тегловни % (w/w).
- 40 Що се отнася до член 33 от Регламента REACH, той се включва в дял IV от Регламента, озаглавен „Информация по веригата на доставки“. Той въвежда задължение за предоставяне на информация за вещества в изделия. В параграф 1 от него се предвижда, че „всеки доставчик на изделие, съдържащо [вещество, идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство,] в концентрация по-голяма от 0,1 тегловни %, е длъжен да предостави на получателя на изделието информация, [с която той разполага,] достатъчна, за да се гарантира безопасната употреба на изделието, съдържаща най-малко наименованието на веществото“. Параграф 2 от посочения член налага на всеки доставчик на изделие, което отговаря на същите критерии, аналогично задължение за предоставяне на информация при поискване от страна на крайния потребител.

По преюдициалния въпрос

- 41 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали по отношение на продукт, съставен от няколко изделия по смисъла член 3, точка 3 от Регламента REACH, член 7, параграф 2 и член 33 от този регламент трябва да се тълкуват в смисъл, че прагът на концентрация на вещество, пораждащо сериозно безпокойство от 0,1 тегловни %, посочен в тези разпоредби, трябва да се установи по отношение на общото тегло на продукта.
- 42 FCD, FMB, Ирландия, гръцкото правителство и Комисията считат, че на този въпрос следва да се отговори утвърдително. Френското, белгийското, датското, германското, австрийското, шведското и норвежкото правителство считат от своя страна, че на този въпрос следва да се отговори отрицателно.
- 43 За да се отговори на въпроса, следва да се разгледа понятието „изделие“, както е определено в член 3, точка 3 от Регламента REACH, и след това задълженията за нотифициране и предоставяне на информация, предвидени съответно в член 7, параграф 2 и в член 33 от Регламента.

Относно понятието „изделие“ по смисъла на член 3, точка 3 от Регламента REACH

- 44 FCD и FMB поддържат, че определението „изделие“ по смисъла на член 3, точка 3 от Регламента REACH се прилага единствено към крайния продукт, в състава на който се включват изделията. Тълкуването в обратен смисъл би наложило сериозни ограничения, и по-специално:
- задължение за доставчиците и вносителите да определят концентрацията на веществата, пораждащи сериозно безпокойство в крайния произведен, внесен или пуснат на пазара продукт, чрез тестове или въз основа на предоставената от техните доставчици информация, като по този начин се стига до сложна и скъпа процедура, и
 - сериозно затруднение за вносителите да получат от производители, установени извън Съюза, подробна информация за веществата, пораждащи сериозно безпокойство, които се съдържат във всички компоненти, включени в съставните продукти.

- 45 Френското правителство счита, че член 3, точка 3 от Регламента REACH определя изделието като произведен предмет, чиято форма надделява над химичния състав при определянето на функцията му. Нито един предмет не може да се изключи от това определение, когато е придобил специална форма, повърхност или дизайн по време на производството му и последните определят неговата функция в по-голяма степен от неговия химичен състав. Член 7, параграф 2 и член 33 от Регламента не предвиждат, че следва да се възприеме по-ограничително тълкуване на понятието за изделие от предвиденото в член 3, точка 3 от посочения регламент.
- 46 В това отношение следва да се отбележи, че понятието „изделие“ в последната разпоредба е определено като „предмет, на който по време на производството му е дадена специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав“.
- 47 От това определение е видно, че квалифицирането на даден предмет като изделие по смисъла на Регламента REACH има три елемента. Първо, понятието за изделие се отнася само за предмети след „производството“ им. Следователно това понятие се отнася само за произведен предмет, за разлика от тези, които са в естествен вид. Второ, това производство следва да е придало на съответния предмет „специална форма, повърхност или дизайн“, с изключение на други свойства, по-специално физически или химически. Трето, тези форма, повърхност или дизайн, получени при производството, трябва да определят в по-голяма степен функциите на съответния предмет от неговия химичен състав.
- 48 Разглежданото от запитващата юрисдикция положение се отнася до така наречения „съставен“ продукт, поради това че той е съставен от няколко произведени предмета, които отговарят на посочените в член 3, точка 3 от Регламент REACH критерии. Подобно положение повдига въпроса дали квалификацията на изделие следва да се прилага за продукта като цяло, както и по-конкретно за всяко от изделията, включени в неговия състав.
- 49 В това отношение следва да се констатира, че Регламентът REACH не съдържа разпоредба, която по специфичен начин да урежда хипотезата на съставен продукт, съдържащ няколко изделия. Липсата на такава разпоредба следва да се тълкува с оглед на основната цел на посочения регламент, която не е да обхване всички произведени продукти, а да контролира химичните вещества, в самостоятелен вид или в смеси, както и в някои случаи по-специално тези, които са изчерпателно изброени в член 7 от Регламента, когато те присъстват в изделията.
- 50 Следователно при липсата на специална разпоредба не трябва да се прави разлика, която не е предвидена в Регламента REACH, между хипотезата на изделия, включени като такива в съставен продукт, и хипотезата на изделия, които съществуват отделно. Следователно въпросът дали съставният продукт от своя страна може да се квалифицира като изделие, зависи изключително от проверката на посочените в член 3, точка 3 от Регламента критерии.
- 51 Следователно само в случай че при производството на даден предмет чрез комбинацията на няколко изделия му се придава специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав, този предмет може да се квалифицира като изделие. Следователно за разлика от простото сглобяване, това производство следва да доведе до промяна на формата, повърхността или дизайна на изделията, използвани като съставни части.
- 52 Това обаче не означава, че поради използването им в производството изделията губят качеството на такива по време на производството. В това отношение следва да се отбележи, че член 2, параграф 2 от Регламента REACH предвижда, че „[о]тпадък, по смисъла на Директива [2006/12] не е вещество, смес или изделие по смисъла на член 3 от [посочения] регламент“. От

това следва, че предмет, който отговаря на посочените в член 2, параграф 2 от същия регламент критерии, престава да бъде „изделие“ за целите на Регламента REACH, когато става отпадък по смисъла на правото на Съюза (решение *Commune de Mesquer*, C-188/07, EU:C:2008:359, т. 40). Освен тази разпоредба Регламентът не съдържа разпоредба, съгласно която предмет, който отговаря на определението за изделие по смисъла на член 3, точка 3 от него, да може да загуби впоследствие това качество.

- 53 От изложените по-горе съображения, както посочва и генералният адвокат в точка 31 от заключението си, следва, че произведен предмет, който отговаря на посочените в член 3, точка 3 от Регламента REACH критерии, не губи качеството си на изделие, когато е сглобен или присъединен към други предмети, за да състави заедно тях съставен продукт. В подобен случай произведеният предмет продължава да бъде „изделие“ по смисъла на тази разпоредба. Той запазва това качество за времето, през което запазва специалната форма, повърхност или дизайн, които определят в по-голяма степен неговите функции от неговия химичен състав или докато не се превърне в отпадък по смисъла на Директива 2006/12.
- 54 Следователно квалификацията за изделие продължава да се прилага за всеки предмет, който отговаря на критериите по член 3, точка 3 от Регламента и се включва в състава на целия продукт, освен ако при производството му се превръща в отпадък или губи формата, повърхността или дизайна, определящи в по-голяма степен неговата функция от неговия химичен състав.

По член 7, параграф 2 от Регламента REACH

- 55 Задължението за нотифициране, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламента REACH, се отнася както до вносителите, така и до производителите на изделия, като съгласно определението по член 3, точка 4 от Регламента производител е „всяко физическо или юридическо лице, което произвежда или сглобява изделие в рамките на [Съюза]“. От това определение следва, че понятието „производител на изделие“ се отнася изключително до физическите или юридическите лица, които самите те произвеждат или сглобяват изделие на територията на Съюза. Следователно само ако лицето произвежда или сглобява на територията на Съюза предмет, който отговаря на определението за изделие по смисъла на член 3, точка 3 от Регламента, спрямо това лице, в качеството му на производител, ще се прилагат изискванията на член 7, параграф 2 от същия регламент. Следователно от прочита на член 3, точка 4 във връзка с член 7, параграф 2 от Регламента REACH следва, че задължението на производителя за нотификация се отнася само за изделията, които той самият произвежда или сглобява.
- 56 Това тълкуване се подкрепя от съображение 29 от Регламента, че „[т]ъй като производителите и вносителите на изделия следва да бъдат отговорни за техните изделия, е уместно да се наложи изискване за регистрация на веществата, които могат да се отделят от изделията и които не са били регистрирани за тази употреба“, и се добавя, че „[в] случай на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, които присъстват в изделията в количества, надхвърлящи определения тонаж или прагове на концентрация, когато експозицията на веществото не може да бъде изключена, и когато веществото не е било регистрирано от никое лице за тази употреба, следва да бъде нотифицирана [ЕСНА]“. Използвайки притежателното местоимение „техните“, законодателят изразява намерението си да ограничи приложното поле на задълженията за регистрация и за нотификация, предвидени съответно в член 7, параграф 1 и в член 7, параграф 2 от Регламента, само до изделията, които производителите сами произвеждат или сглобяват.
- 57 От тези съображения следва, че задължението на производителя на изделия за нотифициране по член 7, параграф 2 от Регламент REACH не се прилага за изделие, което, въпреки че се използва от този производител като суровина, е произведено от трето лице.

- 58 Буквалното тълкуване на член 7, параграф 2 от Регламента REACH е в съответствие с целта на задължението за нотифициране и в по-широк контекст с общата структура на регламента, в който се вписва. Следва да се припомни, че по същество от съображение 21 от Регламента е видно, че регистрацията и оценката целят допълване на информацията за веществата и при необходимост „започване на процедури за разрешаване или ограничаване по смисъла на [този] регламент или процедури за управление на риска по смисъла на друго законодателство на Общността“.
- 59 В съответствие с тази обща цел предвиденото в член 7, параграф 2 от Регламента REACH задължение за нотифициране цели да информира ЕСНА за някои вещества, пораждащи сериозно безпокойство, които не са регистрирани. Когато те се съдържат в изделия, спрямо тях не се прилагат общото задължение за регистрация на вещества в самостоятелен вид или в смеси, предвидено в член 6 от Регламента, и съответното задължение за предоставяне на информацията, която се подава за общите цели на регистрацията, посочена в член 10 от Регламента.
- 60 Следователно, за да се избегне недостиг на информация за използването на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в изделия, член 7, параграф 2 от същия регламент изисква от производителите и вносителите на тези изделия да предоставят на ЕСНА определена информация. Съгласно член 7, параграф 4, буква д) от Регламента REACH информацията, която трябва да бъде нотифицирана, включва „кратко описание на употребата/ите на веществото/та в изделието, както е посочено в раздел 3.5 на приложение VI и на употребата на изделието/та“.
- 61 Следователно в хипотезите, попадащи под член 7, параграф 2 от Регламента REACH, производителят трябва да нотифицира ЕСНА за присъствието на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в изделие, което е произвел или сглобил. Когато, по-късно, това изделие се използва по веригата от втори производител като суровина при производството на съставен продукт, този втори производител не е длъжен на свой ред да нотифицира ЕСНА за присъствието на съответните вещества в изделието. Всъщност подобна нотификация би дублирала тази, направена от производителя на изделието. Подобно излишно и ненужно затруднение едва ли би било съвместимо с принципа на пропорционалност, чието спазване се припомня в съображение 130 от Регламента.
- 62 Следователно с цел прилагането на член 7, параграф 2 от този регламент производителят следва да определи дали вещество, пораждащо сериозно безпокойство, присъства в концентрация над 0,1 тегловни % във всяко изделие, което той произвежда.
- 63 Предходните съображения могат, *mutatis mutandis*, да бъдат отнесени към задължението на вносителите за нотифициране по член 7, параграф 2 от Регламента REACH.
- 64 Понятието „вносител“ е определено в член 3, точка 11 от Регламента като „всяко физическо или юридическо лице, установено в [Съюза], което е отговорно за вноса“, като вносът е определен в член 3, точка 10 от същия регламент като „физическото въвеждане на митническата територия на [Съюза]“.
- 65 Предвид това определение вносителят на продукта, в състава на който влиза предмет или предмети, отговарящи на определението на понятието „изделие“ по смисъла на член 3, точка 3 от Регламента REACH, също следва да се счита като вносител на това изделие или на тези изделия за целите на прилагане на член 7, параграф 2 от Регламента.
- 66 Следва да се подчертае, както е видно от точка 49 от заключението на генералния адвокат, че задължението за нотифициране, наложено на производителите и вносителите по член 7, параграф 2 от Регламента REACH, цели да гарантира на ЕСНА възможно най-пълната информация за използването на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в изделия.

Задължението на вносителите за нотифициране позволява също така да се информира ЕСНА за количествата, в които веществата, пораждащи сериозно безпокойство, са пуснати на пазара. Както е видно обаче от съображение 34 от Регламента, обемите на производство или внос показват „възможността за експозиция на човека и на околната среда на веществата“.

- 67 Както посочва генералният адвокат в точка 68 от заключението си, при тълкуване в обратен смисъл има риск да се създаде положение, при което ЕСНА да не бъде информирана за употребата и за количествата вещества, пораждащи сериозно безпокойство, пуснати на вътрешния пазар. Подобно положение не би било съвместимо с целта на Регламента, която е да се гарантира високо равнище на защита на здравето на човека и околната среда.
- 68 В становището си Комисията посочва обстоятелството, че може да бъде трудно за вносителите да получат необходимата информация от своите доставчици, установени в трети страни. Трудности от такъв характер обаче не могат да засегнат тълкуването на член 7, параграф 2 от Регламента.
- 69 От това следва, че за целите на прилагането на член 7, параграф 2 от Регламента REACH вносителят на продукт, съставен от няколко изделия, следва да определи за всяко изделие дали в него присъства вещество, пораждащо сериозно безпокойство, в концентрация над 0,1 тегловни %.

По член 33 от Регламента REACH

- 70 Член 33, параграф 1 от Регламента REACH предвижда, че „[в]секи доставчик на изделие, съдържащо вещество, [идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство], в концентрация по-голяма от 0,1 тегловни %, е длъжен да предостави на получателя на изделието информация, [с която той разполага,] достатъчна, за да се гарантира безопасната употреба на изделието, съдържаща най-малко наименованието на веществото“. Член 33, параграф 2 от Регламента налага аналогично задължение на всеки доставчик на изделие, отговарящо на същите условия, при поискване от крайния потребител.
- 71 Понятието „доставчик на изделие“ е определено в член 3, точка 33 от посочения регламент като „всеки производител или вносител на изделие, дистрибутор или друг участник във веригата на доставки, пускащ изделие на пазара“.
- 72 Понятието „пускане на пазара“ е определено в член 3, точка 12 от същия регламент по следния начин: „доставяне или предоставяне, срещу заплащане или безплатно, на трета страна. Вносът се счита за пускане на пазара“.
- 73 От тези обстоятелства е видно, че предвиденото в член 33 от Регламента REACH задължение е приложимо към всяко лице от веригата на доставки, когато то предоставя изделие на трето лице.
- 74 Това задължение се отличава от предвиденото в член 7, параграф 2 от Регламента задължение за нотифициране в няколко аспекта.
- 75 На първо място, приложното му поле спрямо лицата е много по-широко от това на член 7, параграф 2 от Регламента. Докато последната разпоредба се отнася само до производителите и вносителите, член 33 от Регламента налага задължение за предоставяне на информация на всеки оператор от веригата на доставки. Докато ЕСНА е единственият адресат на задължението за нотифициране по член 7, параграф 2 от Регламента REACH, има множество адресати на задължението за предоставяне на информация по член 33 от този регламент. Съгласно посочения член 33, параграф 1 информацията следва да бъде адресирана до всеки „получател на

изделие“, тоест съгласно член 3, точка 35 от Регламента до всяко лице, което е „индустриален или професионален потребител или дистрибутор, на когото е доставено изделие, но не включва крайните потребители“. Информацията по член 33, параграф 2 от Регламента REACH трябва да бъде адресирана до всеки краен потребител, който поиска това.

- 76 На второ място, предвиденото в член 33 от Регламента REACH задължение се отличава от предвиденото в член 7, параграф 2 от този регламент и по отношение на условията за прилагането му. Както беше подчертано в точка 39 от настоящото решение, прилагането на задължението за нотифициране изисква да са налице кумулативно четири условия, едно от които се отнася до прага на концентрация от 0,1 тегловни % на вещество, пораждащо сериозно безпокойство. За разлика от това посоченото условие е единственото, което се изисква в член 33 от Регламента.
- 77 На последно място, механизмът за нотифициране и за предоставяне на информация се различава по отношение на своята цел. Задължението за нотифициране цели да се информира ЕСНА за употребата на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в изделията, за да се подготви приемането от страна на компетентните органи на евентуални мерки за управление на рисковете съгласно процедурите за разрешаване и ограничаване, въведени с Регламента REACH. Предвиденото в член 33 от този регламент задължение за предоставяне на информация, което се вписва и в общата цел за предотвратяване на неблагоприятните въздействия върху здравето на човека и околната среда, по същество цели, както е видно от съображения 56 и 58 от този регламент, да позволи на всички оператори по веригата на доставки да предприемат на своето равнище мерки за управление на рисковете, произтичащи от присъствието на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в изделията, за да се гарантира безопасната им употреба.
- 78 Задължението за предоставяне на информация цели да позволи на тези оператори и на крайните потребители да вземат решение за доставка, разполагайки с цялата необходима информация за характеристиките на продуктите, в това число и на включените в техния състав изделия. В това отношение следва да се припомни, че видно от съображение 12 от Регламента REACH, „важна цел на новата система, която следва да бъде създадена чрез [този] регламент, е да поощри и евентуално да гарантира замяната на вещества, пораждащи сериозно безпокойство с по-малко опасни вещества или технологии, когато са налице подходящи икономически и технически надеждни алтернативи“. Тази цел е отразена в член 55 от посочения регламент, който изрично предвижда, че веществата, пораждащи сериозно безпокойство, ще бъдат постепенно „заменени с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно“.
- 79 Следователно комбинацията на тези различни характеристики е в полза на тълкуване, което гарантира ефективността на предвиденото в член 33 от същия регламент задължение за предоставяне на информация по цялата верига на доставки до крайния потребител. Следователно задължението на операторите, които се редуват по цялата верига на доставки, за предоставяне на информация трябва да следва изделието, за което се отнася, до крайния потребител.
- 80 Би било несъвместимо с подобно задължение да се счита, че включването на изделието като суровина в съставен продукт може да прекъсне прехвърлянето на задължението за предоставяне на информация към всеки от операторите по веригата на доставки, тъй като посоченото задължение се отнася пряко до присъствието на вещество, пораждащо сериозно безпокойство, в изделието.
- 81 Що се отнася до опасенията, посочени от някои от страните, които са представили становища пред Съда, за съвместимостта на такава система с принципа на пропорционалност, следва да се подчертае, че задължението за предоставяне на информация се основава на задължението за нотифициране, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламента REACH, и го допълва,

организирайки в полза на всички оператори по веригата на доставки до крайния потребител предаването на съществена информация за присъствието на вещества, пораждащи сериозно безпокойство. Неговият обхват обаче е ограничен от член 33 от същия регламент, който уточнява, че „информацията, [с която доставчикът разполага,] достатъчна, за да се гарантира безопасната употреба на изделието“, трябва да съдържа най-малкото наименованието на веществото. Следователно това минимално изискване не би могло да се счита за прекомерна тежест.

82 Следователно член 33 от Регламента REACH трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагане на тази разпоредба доставчикът на продукт, при който едно или няколко изделия, включени в състава му, съдържат пораждащо сериозно безпокойство вещество, идентифицирано съгласно член 59, параграф 1 от този регламент, в концентрация над 0,1 тегловни % за изделие, трябва да предостави информация на получателя, а при поискване — на крайния потребител, за присъствието на това вещество, като ги уведоми най-малкото за името на веществото.

83 С оглед на всички гореизложени съображения на поставения въпрос следва да се отговори по следния начин:

— член 7, параграф 2 от Регламента REACH трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагането на тази разпоредба производителят следва да определи дали във всяко произведено от него изделие присъства пораждащо сериозно безпокойство вещество, идентифицирано съгласно член 59, параграф 1 от този регламент, в концентрация над 0,1 тегловни %, а вносителят на продукт, съставен от няколко изделия, следва да определи за всяко изделие дали в него присъства такова вещество в концентрация над 0,1 тегловни %,

— член 33 от Регламента REACH трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагане на тази разпоредба доставчикът на продукт, при който едно или няколко от включените в състава му изделия съдържат пораждащо сериозно безпокойство вещество, идентифицирано съгласно член 59, параграф 1 от този регламент, в концентрация над 0,1 тегловни % за изделие, трябва да предостави информация на получателя, а при поискване — на крайния потребител, за присъствието на това вещество, като ги уведоми най-малкото за името на веществото.

По съдебните разноски

84 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) **Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията, изменен с Регламент (ЕС) № 366/2011 на Комисията от 14 април 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагането на тази разпоредба производителят следва да определи дали във всяко произведено от него изделие**

присъства пораждащо сериозно безпокойство вещество, идентифицирано съгласно член 59, параграф 1 от този регламент, изменен, в концентрация над 0,1 тегловни %, а вносителят на продукт, съставен от няколко изделия, следва да определи за всяко изделие дали в него присъства такова вещество в концентрация над 0,1 тегловни %.

- 2) **Член 33 от Регламент № 1907/2006, изменен, трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагането на тази разпоредба, доставчикът на продукт, при който едно или няколко от включените в състава му изделия съдържат пораждащо сериозно безпокойство вещество, идентифицирано съгласно член 59, параграф 1 от този регламент, в концентрация над 0,1 тегловни % за изделие, трябва да предостави информация на получателя, а при поискване — на крайния потребител, за присъствието на това вещество, като ги уведоми най-малкото за името на веществото.**

Подписи